

Det här verket har digitaliserats vid Göteborgs universitetsbibliotek.
Alla tryckta texter är OCR-tolkade till maskinläsbar text. Det betyder att du kan söka och kopiera texten från dokumentet. Vissa äldre dokument med dåligt tryck kan vara svåra att OCR-tolka korrekt vilket medför att den OCR-tolkade texten kan innehålla fel och därför bör man visuellt jämföra med verkets bilder för att avgöra vad som är riktigt.

This work has been digitized at Gothenburg University Library.
All printed texts have been OCR-processed and converted to machine readable text. This means that you can search and copy text from the document. Some early printed books are hard to OCR-process correctly and the text may contain errors, so one should always visually compare it with the images to determine what is correct.

[1740]

Bl. Öö

Stat.-arkivet.
Sv.
Pol.

FACTUM ET CAUSA

AF

ERIC HERMELIN

GLEERUPSKA UNIV.-BOKHANDELN, LUND

THE UNIVERSITY OF CHICAGO

LIBRARY

* 40
1874

PRÖVEN

Författaren av boken Factum et Causa (Håkan Olssons Boktryckeri, Lund 1940. Gleerupska Univ.-Bokhandeln, Lund) Friherre Eric Hermelin vårdas sedan den 20 februari 1909 på S:t Lars sjukhus för psykisk sjukdom och kan på grund härav icke göras ansvarig för innehållet i boken. Friherre Hermelin har under hela sin vistelse på sjukhuset arbetat med skriftställeri och översättningar och därvid själv trätt i förbindelse med boktryckare och själv ombesörjt tryckning av sina manuskript. Vilket härmed på begäran intygas.

S:t Lars sjukhus, Lund den 25 september 1940.

H. Laurell
Receivare

Exemplaret överlämnat av univ. bibl. i Lund 4-akt. 1940. Första bibl. Mölles skrivs: "Uppl. är inbringet och skall brännas... Fåddes ett ek. med begäran att det tills vidare behandlas som hemligstämplad skrift."

Heltäckningen av boken Essays on the (Lund 1910)
 som förtjänat, Lund 1910. Östergrens Univ.-bibliothek
 (Lund, 1910) förtjänat Eric Hesselius vid den sedan den
 20 februari 1909 på St. Lars sjukhus för psykisk sjuk-
 dom och som på grund af sin stora betydelse för in-
 hölls i boken. Heltäckningen har under hela sin
 historia på sjukhuset arbetat med kritiska och
 utvärderingar och blivit ett i hörsamhet
 med förtjänat och själv betydligt utveckling av sin
 verksamhet. Viktig hjälp på boken i boken.
 St. Lars sjukhus, Lund den 25 september 1910.

 Heltäckningen

Exemplar förbehålls en min. till...
 Lund 1910. Först till Heltäckningen...
 in boken...
 Heltäckningen...

PRÓ'EM

INLEDNING OCH BÖRJAN TILL BROSCHYREN

FACTUM ET CAUSA

AF

ERIC HERMELIN

Lund 1940, Håkan Ohlssons Boktryckeri.

PRÓ'EM.

About Isaiah.

The first two verses of Isaiah 40 give the keynote of the Second Part of the Prophet Isaiah.

The great theme of this section is Jesus Christ in His sufferings, and the Glory that shall follow in the Davidic Kingdom.

Since Israel is to be regathered, converted, and made the centre of the new social order when the kingdom is set up, this part of Isaiah appropriately contains glowing prophecies concerning those events.

The change in style about which so much has been said is no more remarkable than the change of theme.¹ A prophet would not write of the sins and coming captivity of his people in the style which he would use to describe their redemption, blessing and power. In John 12: 37—44 quotations from Isaiah 53 and 6 are both ascribed to Isaiah.

---

¹ Cf. vapourings — not only among *Swedish* »theologians» but also among *Scottish* »theologians» — about a mystical »Mrs Harris» in the guise of a mysterious »Deutero-Jesajah»(!) of a mysterious »Trito-Jesajah»(!). »Professing themselves wise they became fools.»

Uttömmande Lista
På
Jesajah-Citaten i Det Nya Testamentet.

Jesajah-Citaten				Citations-Ställena		
		Kap.	Vers		Kap.	Vers
1		40	3-5	Matthaeus	3	3
2		{ 8	22, 23 }	»	4	14-16
3		{ 9	1 }	»	8	17
4		53	4	»	12	17-21
5		42	1-4	»	13	14, 15
6	Maleaki 3: 1, 2, 23, 24 + Jesajah	6	8-11	»	1	2, 3
7		40	1-8	Lukas	3	4-6
8		40	1-8	Johannes	1	23
9		{ 53	1-7 }	»	12	38-41
		{ 6	8-11 }			
		{ 29	9-16 }			
10		{ 58	1-14 }	Matthaeus	15	7
		{ 59	1-14 }			
		{ 65	1-14 }			
11		29	13, 14	Marcus	7	6
12		61	1-11	Lukas	4	17-19
13		53	1-7	Johannes	12	38, 39
14		6	8-11	»	12	40, 41
15		53	6-8	Actus Apostolorum	8	28-33
16		53	1-12	»	8	30
17		6	8-11	»	28	25-27
18	Hoſeah 2: 1, 2, 25	1	29	Epistola Pauli ad Romanos	9	25-27
19		{ 8	14 }	»	9	29-33
		{ 28	16 }			
20		53	1-12	»	10	16
21		65	1-25	»	10	20
22		11	{ 1, 10 }	»	15	12
			{ 1-16 }			

FACTUM ET CAUSA

AF

ERIC HERMELIN

FACTUM

1870

FACTUM.

»De som här i Sverige varit eller äro inne på samma vägar som major Vidkun Quissling borde taga sig en tanke-ställare. Hans stämplingar inbragte honom statsminister-posten för en dag. Han kommer aldrig att blifva qvitt den titeln. Den kommer att klibba vid honom så länge han lefver, vid hans namn så länge det bevaras i häfderna. Och det har tillförsäkrats odödlighet. Barnen komma att få läsa det i skolorna. De skola få höra om den man som förrådde sitt folk, som utlemnade sitt land. Hans gerning följer honom som en förbannelse i lifvet, i döden. Det är märkligt att mannen kan andas, att han kan svälja. Det båtar honom icke att han tager sitt lif. Förräddar-märket sitter der. Hvar skulle hans stoft finna ro? Hvilken flik af moder jordens gråa kläde-bon skulle vilja hölja det? Förbannad och ro-lös skall hans biltoga skugga förgäfves söka ödslighetens skrymslen. Stackars vrak!¹ Ingenstädes möter det² förbarmande.

De som äro inne på samma vägar borde taga varning af denne mans³ öde. Han är icke ensam.

¹ Stackars »kärn-karl»!

² han

³ denne »kärn-karls»

De som ställa sig till inkräktarnes förfogande, som, i den af fienden beherrskade radion bära falskt vittnesbörd mot sitt folk, sitt land, sin regering, äro dömda att dela lands-förräderiets nesa. De skola känna föraktet förgifta hvarje deras ande-tag. Intet som de söka andraga till sitt försvar, skall framkalla ett gen-ljud.¹»

(Torgny Segerstedt i »*Göteborgs Handels- och Sjöfarts-Tidning*» 20/4 1940.)

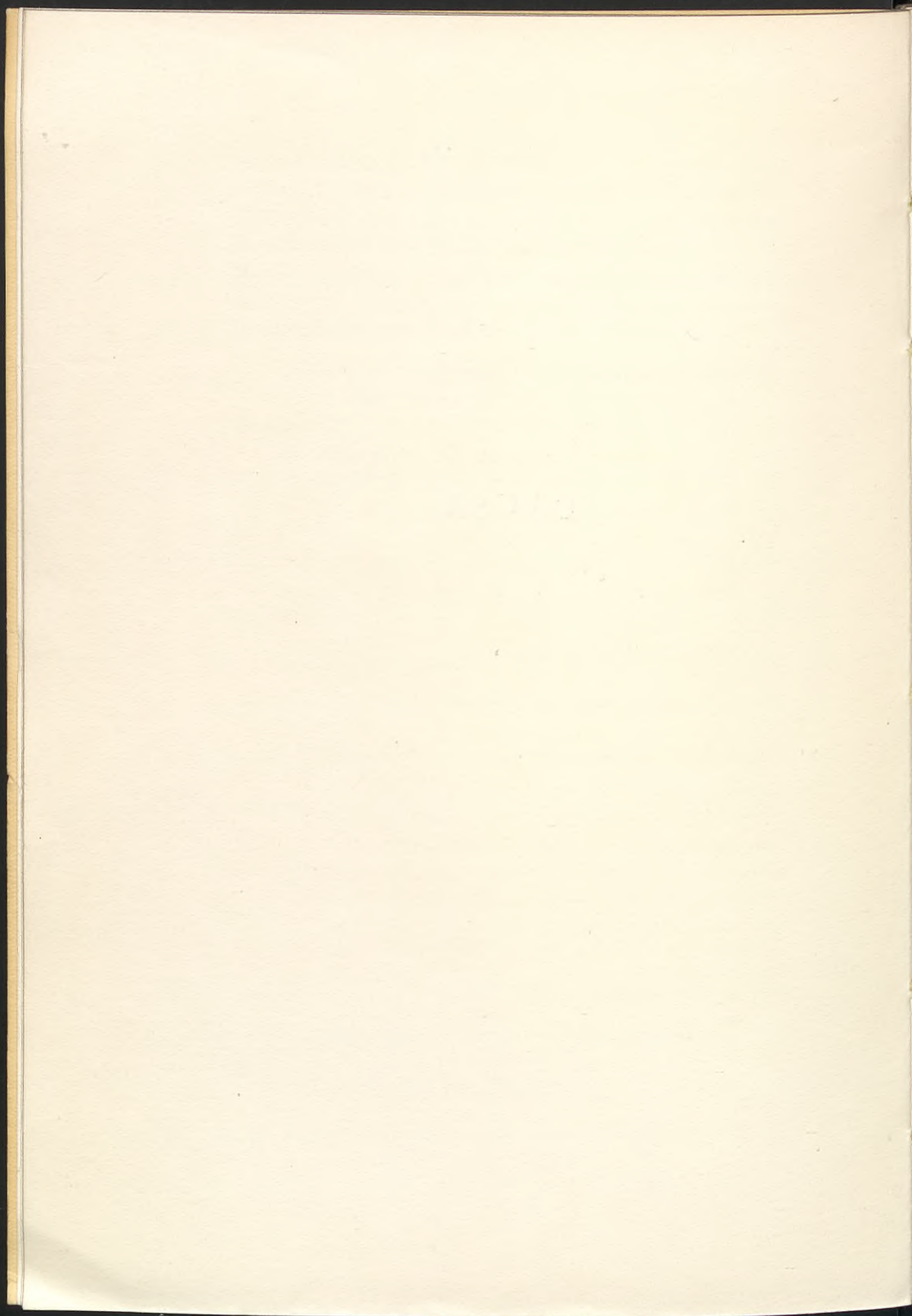
---

¹ eller anses värdigt något svar.

CAUSA

CAUSA.

וּמְקַלְלֵךְ אָרָר (Gênësis 12: 3.)

UMEKALÄLKÁ ÁÓR.

{ OCH DEN, DIG RINGAKTAR,
{ SKALL JAG FÖRBANNA.

קָלַל, QĀLĀL = 1.) VILIPÉNDĚRE,
AKTA RINGA.

2.) DESTRŮĚRE,
ÖDELÄGGA.¹

3.) MALEDÍCĚĚRE,
FÖRBANNA.

אָרָר, ÁRÁR = 1.) EX-SECRĀRI,
GÖRA AFSKYVARD.

2.) MĀLEDÍCĚĚRE,
FÖRBANNA (t. ex. med
lands-förräderi-ingifvelsens
förbannelse).

---

¹ Destrŭěre, ödelägga, förstöra, nedrifva (en byggnad o. dyl. »*aedificium destrŭěre*»), uppbränna (en Synagoga o. dyl. »*Temp-lum, Sanctuārium destrŭěre*»).

ANTISEMITISKT OFOG I OSLO.

Affischkampanj efter tyskt mönster.

— Från vår Oslokorrespondent. —

OSLO 2 december.

Under de senaste dagarna ha tecken till judeförföljelser förmärkts i Oslo. Pöbeln har kastat in affischer i affärer i centrum och slagit upp dem på väggarna på flera platser. Affischerna äro gjorda efter mönster från den antisemitiska utställningen i riksdagsbyggnaden i Berlin med påtryckt norsk text, vari står, att judarna alltid varit en kräftskada, där de slagit sig ned, och att man måste förhindra, att Norge blir Europas soptunna. Till allmän förvåning kunde Oslos befolkning dessutom i går morse läsa följande kungörelse över tre spalter i Norges största tidningar: Då min firmas skylt och affischer under senaste tiden blivit nersmut-sade och stämplade med följande meddelanden: »Norrmän, köp hos Edra landsmän och inte hos judarna!» så finner jag det nödvändigt för att undvika alla missförstånd att göra allmänheten uppmärksam på att undertecknade, innehavare av Storgatans konfektionsfabrik, äro av gammal norsk bondefamilj och således icke äro judar. Dessutom finns i min tjänst bland c:a 250 arbetare och tjänstemän ingen enda jude.

Oslo 1 dec. 1938.

Olav Rösberg.

Tidens Tegn skriver: »Det har väckt sorg och oro att antisemitismens hydra rest sitt förhatliga huvud också i Oslo. Det finnes tecken, som tyda på att rörelsen är organiserad, men man kan lyckligtvis utgå ifrån att inga ansvarskännande människor stå bakom aktionen. Den omtalade annonsen om att innehavaren är av arisk ras är den första av denna art i Norge. Vi trodde uppriktigt talat icke, att dylika annonser skulle bli nödvändiga i vårt land. Något judeproblem har Norge icke och torde heller icke få. Icke ens den ursäkten finnes för dem, som nu försöka driva öppen judeförföljelse. Däremot ha vi ett moraliskt arv, som är mycket dyrbart, och det är det humana frihetsbegrepp, som Henrik Wergeland kämpat för. Det skulle vara till obotlig skada, om denna egendom, som hör till vårt folks värdefullaste, skulle besudlas av ansvarslösa pöbelpåhitt. Och därför är det nödvändigt att slå till hårt och genast, när polisen får fatt på dem, som förgått sig mot vår sunda folkliga instinkt.»

Den 28 de Oktober 1933 föröfvade bagaren O. Edblad från Västerås, Själevad, mordbrand i Bergom. Han dömdes af Ängermanlands norra domsagas härads-rätt till 9 1/2 års straff-arbete.

Den 10 de November 1938 föröfvade en plankstrykare och yrkes-mordbrännare (Jfr hans mordbrand på tyska riksdagshuset, den 27 de Februari 1933) från Braunau i Österrike, mordbrand på 600 åt Gud helgade Synagogor. De brändes ned, och,

med dem (Se profeten Jeremiah: Hela 36 tte kapitlet), Guds, Den Allra Högstes Helige och Oangriplige och Oförstörbare, i Synagogorna upphängde Tora-Rullar. *Han* dömdes af de ädle och de gode i vår Christna Verld att anses värdig skicka Christenhetens stats-chefer och kungar sändebud. Att honom, inför dem, representera. Och de, de sände, *honom*, sändebud. Att, inför honom, *sig* representera.

Och *Guds* ambassadörer: presterna de tego still. Ej EN af Christenhetens påfvar, biskopar och prester öppnade sin mun. EJ EN af Christenhetens pingst-vänner och frälsnings-män och helige lät upp sin näbb, och PEP.

På så vis togo presterna till vara Guds, Den Högstes Ära.

På så vis reagerade de mäktige och kunglige.

På så vis reagerade de ethiske och helige.

På så vis reagerade den christna kyrkan. Och nu, nu måste *folket* lida gissel-slagen för Guds Ords och för Guds Äras kränkta Majestät. I ty att folket den af folket subvenerade, ut-klutade och sminkade (Cf.: Jezebel; 2 dra Konunga-Boken 9: 30) och dyrkade och gödda Christna kyrkan, det är tydt den krönte skökan¹ icke näpst och vräkt. (Jfr: Kapitlet om *Jehu och Jezebel*. Andra

---

¹ »Men den argaste Anti-Christ är den *krönte* skökan och hennes faddrar, som henne bära fram till horeriets dop. De äro hämäniterna, skrik-halsarne, som, ur Guds Ende Vilje, föra många viljor in, att blott de ärfva mände flerhetens tal och göda jordiske bukar.»

(Jakob Böhme: »*Mysterium Pansophicum*».)

Konunga-Boken: kapitel 9: verser 1—37. På Hebreiska, Latin, Franska, eller Engelska. ICKE på svenska. Den svenska öfversättningen är, nemligen, icke tillfredsställande.)

Thy sjunger skökan,¹ nu, med jubel, seger-sånger.

Thy sjunger skökan,¹ nu:

»Jag flyttade folkens gränser;
Jag plundrade deras förråd.
Jag vrok deras kungar från thronen;
Jag grep efter folkets Skatt:
Jag grep Den som fågela-nästen;
Jag tog Den som spill-gifne ägg.
Så jag samlade jordenes länder;
Så jag samlade jordenes folk.
Och ingen sin vinge rörde;
Och upp-lät sin näbb, och PEP.»

Så säger Den Varande:

»Förbannad den menska,² som litar på
          menskor,
Som sätter upp kött såsom en, sin arm.
Hvars hjerta viker från Den Varande.
Han vara skall som en en-busk i öknen.
Han skall ej *se*, då Det Goda kommer.
Han skall dväljas på öknens förtorkade
          ställen.
Det salta landet,
Det icke bebodda.

*

¹ Se not sid. 16.

² den »*kärnkarl*». Cf. Nanny Johansson: »*Kärnkarlar och stackare*».

Välsignad den menska¹ som litar på Gud,
Hvars Trygghets-Grundval är »Den Som
Är».

Och han skall vara som ett träd planteradt
nära Vattnet;

Som, nära Floden, sänder ut sina rötter,
Och icke *ser*, då elds-lågan kommer,

— Och grönt skall vara det trädets Löf.

(Et víride érit Fólíum ejus) —

Och icke *skräms*, då nöd'-år kommer
och ej hör upp att bära frukt.»

* *

*

Så säger Den Varande:

»Herren har utgjutit öfver Eder den djupa
sömnens ande;

Och Edre ögon har Han slutit till.

Edre förkunnare och herrskare och siare
hafver Han öfver-täckt;

Edre vises visdom har vissnat;

Edre klyftiges klokskap är all.»

* *

*

Så säger Den Varande,

Som gör lögnarnes tecken om intet,

Som drifver de tolkare vill,

---

¹ den »*stackare*». Cf. Nanny Johansson: »*Kärnkarlar och stackare*».

Som vrider de vettige baklängs,
 Som gör deras vetskap till spe,
 Som häfdar sin tjenares Budskap,
 Som styrker Sin spring-pojkes Bud:
 »Jag säger om Cyrus: 'Min herde!'
 'Han utföra skall Mitt Beslut.'»

* * *

Plank-strykaren, som avancerat till *vild-djur* (Cf. Appendix: »Om Draken».) har nu all möda i verlden att inbilla menskorna, att han har någon makt. Och dem bland menskorna, som icke äro »*sapientes*», d. v. s. icke smaka eller hafva smak för Lifvets Ord: Den Heliga Hebreiska Bibelns Ord, All Vishets Källa, *dem* kan han nog, för något ögonblick, med sine gift-gaser, förmå att tro, att makt han *hafver*, änskönt han icke har en *gnista* makt, änskönt han icke har ett enda *stoft-grand* utaf makt.¹ Men när Guds Ord skall hafva rensat

¹ En kung i Österlandet red, tillsammans med en präktig svit, förbi en tiggare. Blef vred, emedan tiggaren ej steg upp från der han satt, och helsade och bugade. Lät kalla honom fram inför sig. »Hvi helsar du ej på mig?» sporde kungen. »Dyng-hög!», sade tiggaren, »hvem är du?! Låt Gud Den Högste ta' sin ande från dig, och människorna skola hålla sig om näsan för din stank!» Gud säger: »Skyn människan, hvars Lebens-Odem är i hennes näso, ty hvaruti är *hon* att räkna med?» (Jesajah profeten 2: 22.)

* * *

»Att hålla ryggen rak inför de mäktige och höge,
 Att kröka ryggen djupt inför de maktlöse och läge:
 Är ödmjukhet, det ena som det andra.»

(Shaikh 'Attär.)

luften, då skole alle, granneliga, blifva varse, att han blott är en ömklig slaf, som trälar under människor och lägre andemakter. Han är väl skökans hittills yttersta spets och kanhända hennes sista resurs, som, i hysteriska och vämjeliga kramp-ryckningar försöker tvinga på oss *skenets* och *blände-verkets* »verklighet». Den »verklighet», som hägring är och lögn. Plank-strykaren representerar, sålunda, kanhända, endast skökans agoni. Hennes spasmodiska och sista döds-ryckning. (Cf. Appendix: »*Om skökan i Babel*».)

Den Som ÄR håller nu på att låta verkställa sin Dom.»

»*When Thy Judgments are in the earth, the inhabitants of the world will learn Righteousness.*»

FINIS.

APPENDIX

I.
OM DRAKEN

OM DRAKEN.

Med Draken i Uppenbarelse Bokens tolfte kapitel och med hans två vilddjur i det trettonde kapitlet *förstås inge andre* än de, som, både hvad läran och lefvernet beträffar, lefva i en från kärlek och barmhertighet afskild tro. Med Draken förstås alla de, som befästat sig i denna tro, och med det vilddjur, som uppsteg utur hafvet de, som stadfästat dessa grundsatser genom slutledningar ur den natur-liga menniskan, och med vilddjuret utur jorden, hvilket sedermera betecknas med den falske profeten, förstås bekräftelser derpå, hemtade ur Ordet. Att dessa äro de, som menas med Draken och hans båda vilddjur kan man tydligt se af hvad jag särskildt skrifvit derom i deras andliga betydelse, hvilket kan på ett lefvande sätt åskådliggöras, så framt det, som jag skrifvit öfver Uppenbarelse Boken, utgifves offentligt. *Ty allt är bekräftadt af himmelen.* Vidare inses, att med Drakens svans förstås stärkandet af denna tro genom rättfärdiggörelsens grader.

Uppenbarelse Boken handlar nemligen om de två religionerna i den kristna verlden, om religionen hos de Reformerta (Protestanterna), och om religionen hos de Påflige (Papisterna, Katholikerna). Hela kristenheten utgöres nemligen af dessa två religioner, ty de äro de herrskande religionerna. Hos de Reformerta är det religionen (vidskepelsen),

som rör sig om en ödslig (tom) tro, som ödelagt *Kyrkan*, och hos de Påflige är det religionen (vidskepelsen) om Herrens åt Påfvarne och deras Primater och öfrige underlydande af högre och lägre rang, såsom åt Hans ställföreträdare, öfverlemnade makt öfver *Kyrkan*, alltså öfver människornas själar, ja, äfven öfver himmelen. — — — — —

Att med Draken förstås de, som äro i den frånskilda tron, framgår af hvad som följer. Det omtalades, att Draken stod bredvid qvinnan, som skulle föda, för att uppsluka henne, och att med gossebarnet, som qvinnan skulle framföda, menades läran om *Herren* och om *Kärlekens lif*. Derefter syntes, att, när denna lära af mig nedskrefs, flere af den ödliga trons anhängare voro tillstädes. Desse råkade då i ett så hejdlöst raseri, att jag ej hade kunnat skrifva, derest jag ej varit skyddad af Herren genom englarne. Det såg ut, som hade de velat rifva itu hvad jag skrifvit och slita det i småbitar. (Jer. 36: 23.) Med qvinnan der förstås den nya *Kyrkan*, som är det nya Jerusalem och med svenbarnet läran om *Herren* och om *Kärlekens lif*. Med Draken förstodos de, som voro i den frånskilda tron, emedan de *då* voro sådana, och skulle göras till sådana, som längre fram (vers 15 af det tolfte kap.) beskrifves, att de förföljde qvinnan och detta genom utsprutandet af vatten, såsom en flod, på det att hon måtte insuga det. Med vatten såsom en flod förstås bedrägerier.

(Eman. Swedenborg: »*Om den Yttersta Domen*» sid. 58—60. *Diarii Spiritualis Pars Septima continens Appendicem: »De Ultimo Judicio.»*)

II.

OM SKÖKAN I BABEL

OM SKÖKAN I BABEL.

Apocalypsis 17: 1—6.

1. »And there came one of the seven angels, which had the seven vials, and talked with me, saying unto me: »Come hither! I will shew unto thee The Judgment of THE GREAT WHORE that sitteth upon many waters.
2. With whom the kings of the earth have committed fornication, and the inhabitants of the earth have been made drunk with the wine of her fornication.»
3. So he carried me away in the spirit in the wilderness. And I saw a woman sit upon a scarlet coloured beast FULL OF NAMES OF BLASPHEMY (Exempli gratia: »THEOLOGY = KNOWLEDGE OF GOD». »SALVATION ARMY» = SOUL-SAVING ARMY» etc., etc.)
— — —
4. — — — having a golden cup in her hand full of abominations and filthiness of her fornication.
5. And upon her forehead was a name written: »MYSTERY. BABYLON THE GREAT. THE MOTHER OF HARLOTS AND ABOMINATIONS OF THE EARTH.» (Kalilah I: sid. 437: »Desse mästrare af Den Lefvande Gudens

Ord,¹ desse Uppenbarelse-frånvände och verldstillsvände, desse förnufts-troende, förnufts-afgudande, som, under kristligt sken och kristlige ord, predika en »kristendom», som är en VERKLIG hedendom — hvilket det, *vi* kalla »hedendom» *icke* är, en »kristendom» som är GRUNDEN till den nuvarande helvetes-verldens hex-gryta, borde få sine »kejsarens» nye kläder» bort-slitne, och sin skam, blottad.)

6. And I saw the woman drunken with the blood of the saints and with the blood of the martyrs of Jesus — — —.»

Apocalypsis 18: 3.

3. »All nations have drunk of the wine of the wrath of her fornication, and the kings of the earth have committed fornication with her, and the merchants of the earth are waxed rich through the abundance of her delicacies.
4. And I heard another voice from Heaven, saying: »Come out of her — My people! — that ye be

---

¹ När Åke V. Ström (»Sv. D.» 4/6 39.) om Hiob 32: 8 — för öfrigt fel öfversatt — skrifver: »Ordet är fälldt i förbigående och är i sitt sammanhang, föga djupsinnigt menadt. Men det innehåller en kanske omedveten sanning», kan man, om honom, bruka *Shakespeare's* Ord i *Richard Faulconbridge's* mun, om mordet på Prins Arthur, i »*King John*». Han rigtar sine ord till Hubert, prinsens fångevaktare och konung Johans — brorsöns-mördar'ns — bödel. Den attityd mot Bibeln — Livvets Bröd — för presten lefve-brödet — som det Ström-citatet visar, bör beaktas.

not partakers of her sins, and that ye receive not of her plagues.

5. For her sins have reached unto Heaven, and God hath remembered her iniquities.
6. Reward her even as she rewarded you. And double unto her double according to her works. In the cup, which she hath filled, fill, to her, double.
7. How much she hath glorified herself, and lived deliciously, so much torment and sorrow give her. For she hath said in her heart (Isaiah 14: 13.): »I sit a queen! And am no widow! And shall see no sorrow!«
8. Therefore shall her plagues come in one day. Death. And mourning. And famine. And she shall be utterly burned with fire. For Strong is The Lord, Who judgeth her.»

Apocalypsis 19: 2.

2. »For True and Righteous are His Judgments. For He hath judged the great whore, which did corrupt the earth with her fornication. AND HATH AVENGED THE BLOOD OF HIS SERVANTS AT HER HAND.«
-

OM SKÖKAN I BABEL.

Regum II: Caput Nonum.

ALORS Elisée le prophète appela un d'entre les fils des prophètes, et lui dit: Trousse tes reins, et prends cette fiole d'huile en ta main, et t'en va à Ramoth de Galaad.

2 Quand tu y seras entré, regarde où sera Jéhu, fils de Josaphat, fils de Nimsi, et y entre; et, l'ayant fait lever d'entre ses frères, tu le feras entrer dans quelque chambre secrète.

3 Puis tu prendras la fiole d'huile, tu la verseras sur sa tête, et tu diras: Ainsi a dit l'Eternel: Je t'ai oint pour être roi sur Israël. Après quoi tu ouvriras la porte, tu t'enfuiras, et tu ne t'arrêteras point.

4 Ainsi ce jeune homme, qui était le serviteur du prophète, s'en alla à Ramoth de Galaad.

5 Et, quand il y fut entré, voici, les capitaines de l'armée étaient là assis; et il dit: Capitaine, j'ai à parler à toi. Et Jéhu répondit: A qui de nous tous parles-tu? Et il dit: A toi, capitaine.

6 Alors *Jéhu* se leva, et entra dans la maison; et le jeune homme lui versa l'huile sur la tête, et lui dit: Ainsi a dit l'Eternel, le Dieu d'Israël: Je t'ai oint pour être roi sur le peuple de l'Eternel, *c'est-à-dire*, sur Israël.

7 Et tu frapperas la maison d'Achab, ton seigneur; car je ferai vengeance du sang de mes serviteurs les prophètes, et du sang de tous les serviteurs de l'Eternel, *en le redemandant* de la main de Jézabel.

8 Et toute la maison d'Achab périra; et je retrancherai à Achab, depuis l'homme jusques à un chien, tant ce qui est serré que ce qui est délaissé en Israël.

9 Et je mettrai la maison d'Achab au même état que la maison de Jéroboam, fils de Nébat, et la maison de Bahasa, fils d'Ahija.

10 Les chiens aussi mangeront Jézabel au champ de Jizréhel, et il n'y aura personne qui l'ensevelisse. Après quoi il ouvrit la porte, et s'enfuit.

11 Alors Jéhu sortit vers les serviteurs de son maître, et on lui dit: Tout va-t-il bien? Pourquoi cet insensé est-il venu vers toi? Et il leur répondit: Vous connaissez l'homme, et ce qu'il sait dire.

12 Mais ils dirent: Ce n'est pas cela; déclarons-le maintenant. Et il répondit: Il m'a dit telle et telle chose; il m'a dit: Ainsi a dit l'Eternel: Je t'ai oint pour être roi sur Israël.

13 Alors ils se hâtèrent, et prirent chacun leurs vêtements, et les mirent sous lui au plus haut des degrés, et sonnèrent de la trompette, et dirent: Jéhu a été fait roi.

14 Ainsi Jéhu, fils de Josaphat, fils de Nimsi, se liguait contre Joram. Or Joram avait muni Ramoth de Galaad, lui et tout Israël, de peur de Hazaël, roi de Syrie.

15 Et le roi Joram s'en était retourné pour se faire panser, à Jizréhel, des plaies que les Syriens lui avaient faites, quand il combattait contre Hazaël, roi de Syrie. Et Jéhu dit: Si vous le trouvez bon, empêchons que personne ne sorte, ni n'échappe de la ville, pour aller porter cette nouvelle à Jizréhel.

16 Alors Jéhu monta à cheval, et s'en alla à Jizréhel: car Joram était là malade; et Achazia, roi de Juda, y était descendu pour visiter Joram.

17 Or il y avait une sentinelle sur une tour à Jizréhel, qui, voyant venir la troupe de Jéhu, dit: Je vois une troupe de gens. Et Joram dit: Prends un homme de cheval, et l'envoie au-devant d'eux, et qu'il dise: Y a-t-il paix?

18 Et l'homme de cheval s'en alla audevant de lui, et dit: Ainsi a dit le roi: Y a-t-il paix? Et Jéhu répondit: Qu'as-tu à faire de paix? Mets-toi derrière moi. Et la sentinelle le rapporta, en disant: Le messenger est venu jusques à eux, et il ne retourne point.

19 Et il envoya un autre homme de cheval, qui vint à eux, et dit: Ainsi a dit le roi: Y a-t-il paix? Et Jéhu répondit: Qu'as-tu à faire de paix? Mets-toi derrière moi.

20 Et la sentinelle le rapporta, et dit: Il est venu jusques à eux, et il ne retourne point; mais la démarche est comme la démarche de Jéhu, fils de Nimsi; car il marche avec furie.

21 Alors Joram dit: Qu'on attelle. Et on attela son chariot. Ainsi Joram, roi d'Israël, sortit avec Achazia, roi de Juda, chacun dans son chariot, et

ils allèrent pour rencontre Jéhu, et ils le trouvèrent dans le champ de Naboth, Jizréhélite.

22 Et dès que Joram eut vu Jéhu, il dit: N'y a-t-il pas paix, Jéhu? Et *Jéhu* répondit: Quelle paix, tandis que les paillardises de ta mère Jézabel, et ses enchantements, seront en si grand nombre?

23 Alors Joram tourna sa main, et s'enfuit, et dit à Achazia: Achazia, nous sommes trompés.

24 Et Jéhu empoigna l'arc à pleine main, et frappa Joram entre les épaules, de sorte que la flèche sortait au travers de son cœur; et il tomba sur ses genoux dans son chariot.

25 Et *Jéhu* dit à Bidkar, son capitaine: Prends-le, et le jette en quelque endroit du champ de Naboth, Jizréhélite; car souviens-toi que, quand nous étions à cheval, moi et toi, l'un près de l'autre, à la suite d'Achab, son père, l'Eternel prononça cette charge contre lui:

26 Si je ne vis hier au soir le sang de Naboth, et le sang de ses fils, dit l'Eternel, et si je ne te le rends dans ce champ-ci! dit l'Eternel. C'est pourquoi prends le maintenant, et le jette dans ce champ, suivant la parole de l'Eternel.

27 Or Achazia, roi de Juda, ayant vu cela, s'était enfui par le chemin de la maison du jardin; mais Jéhu l'avait poursuivi, et avait dit: Frappez aussi celui-ci sur le chariot. Ce fut dans la montée de Gur, qui est auprès de Jibléham; puis il s'enfuit à Méguiddo, et mourut là.

28 Et ses serviteurs l'emmenèrent sur un chariot à Jérusalem, et l'ensevelirent dans son sépulcre avec ses pères, en la cité de David.

29 Or, la onzième année de Joram, fils d'Achab, Achazia avait commencé à régner sur Juda.

30 Et Jéhu vint à Jizréhel; et Jézabel, ayant appris que *Jéhu* venait, farda¹ son visage, orna sa tête, et elle regardait par la fenêtre.

31 Et comme Jéhu entra dans la porte, elle dit: En a-t-il bien pris à Zimri, qui tua son seigneur?

32 Et il leva sa tête vers la fenêtre, et dit: Qui est ici de mes gens? Qui? Alors deux ou trois des eunuques regardèrent vers lui.

33 Et il leur dit: Jetez-la en bas. Et ils la jetèrent, de sorte qu'il rejaillit de son sang contre la muraille et contre les chevaux; et il la foula aux pieds.

34 Et, étant entré, il mangea et but; puis il dit: Allez voir maintenant cette maudite-là, et l'ensevelissez; car elle est fille de roi.

35 Ils s'en allèrent donc pour l'ensevelir; mais ils n'y trouvèrent rien que le crâne, et les pieds, et les paumes des mains.

36 Et, étant retournés, ils le lui rapportèrent; et il dit: C'est la parole de l'Éternel, laquelle il avait proférée par le moyen de son serviteur Elie, Tisbite, en disant: Dans le champ de Jizréhel, les chiens mangeront la chair de Jézabel.

37 ET LE CADAVRE DE JÉZABEL SERA COMME DU FUMIER SUR LE DESSUS DU CHAMP, DANS LE CHAMP DE JIZRÉHEL; DE SORTE QU'ON NE POURRA POINT DIRE: C'EST ICI JÉZABEL. (CF. JESAJAH 41: 11, 12.)

¹ »I målen Er. I sminken Er. Gud har gifvit Eder ett ansigte och I gifver Er sjelfve ett annat.» (Hamlet.)

ENVOY

JESAIAH 41: 8—16.

8. »But thou, Israel, (art) My servant. Jacob whom I have chosen. The Seed of Abraham, My friend.
9. (Thou) whom I have taken from the ends of the earth. And called thee from the chief men thereof. And said unto thee: 'Thou (art) My servant. I have chosen thee. And not cast thee away'.
10. Fear thou not. For I (am) with thee. Be not dismayed. For I (am) thy God. I will strengthen thee. Yea, I will help thee. Yea, I will uphold thee with the right hand of My Righteousness.
11. Behold, all they that were incensed against thee shall be ashamed, and confounded. **THEY SHALL BE AS NOTHING. AND THEY THAT STRIVE WITH THEE SHALL PERISH.** (II Regum 9: 37.)
12. **THOU SHALT SEEK THEM, AND SHALT NOT FIND THEM** (»DE SORTE QU'ON NE POURRA POINT DIRE: 'C'EST ICI JÉZABEL'») (even) **THEM THAT CONTENDED WITH THEE, THEY THAT WAR AGAINST THEE SHALL BE AS NOTHING. AND AS A THING OF NOUGHT.** (Andra Konunga-Boken 9: 37.)

13. For I, THE LORD, thy God will hold they right hand, saying unto thee: 'Fear not! I will help thee!'
  14. Fear not, thou worm Jacob! (And) ye men of Israel! I will help thee! Saith The Lord. And thy Redeemer. The Holy One of Israel.
  15. Behold! I will make thee a new sharp threshing instrument. Having TEETH. Thou shalt THRESH the mountains. And beat (them) small. And shalt make the hills as chaff.
  16. Thou shalt fan them, and the wind shall carry them away. And the whirlwind shall scatter them.
- AND THOU SHALT REJOICE IN THE LORD.
SHALT GLORY IN THE HOLY ONE OF ISRAEL.**
-

ואתה ישראל עבדי יעקב אשר בחרתה ורע אברתם אהבי אשר
 החונקתה מקצות הארץ ומאצילות קראתה ואמר לה עבדי אתה
 בחרתה ולא מאסתה: אל-תירא כי-עמך אני אל-תשתע כי-אני
 אלתה אמציתך אח-ערתה אח-תמכתה בימיו צדקי: הן גבשו
 ויפלטו כל הפחרים בה יהיו כאנו ויאבדו אנשי ריבד: תבקשם ולא
 תמצאם אנשי מצוד יהיו כאנו וכאפס אנשי מלחמה: כי אני יהנה
 אלתה מבוים ומיגד האמר לה אל-תירא אני ערתה:

FINIS.

6000193749

Göteborgs universitetsbibliotek

